

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Romanem Sychrou ve věci

žalobkyně: **Univerzita Palackého v Olomouci**, IČ 61989592
sídlem Olomouc, Křížkovského 511/8

proti
žalovanému: **D. D.**, narozený XXXX
bytem XXXX, PSČ XXXX
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Macháčkem
sídlem Kladno, T. G. Masaryka 108

o ochranu dobré pověsti právnické osoby (žalobkyně)

takto:

- I. Žalovaný je povinen zdržet se budoucího zasílání a šíření zpráv, jejichž obsahem budou nepravdivá a dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“, a to při verbální komunikace interpersonální, skupinové či masové vedené při osobním jednání či prostřednictvím elektronické pošty, internetových diskuzí, internetových blogů, tzv. sociálních sítí jako služby internetu, datových zpráv a prostřednictvím zpráv dopravovaných provozovatelem poštovních služeb, prostřednictvím SMS zpráv a prostřednictvím tisku.
- II. Žalovaný je povinen zdržet se publikace zpráv obsahující nepravdivá a dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ směřující vůči žalobkyni na jakýchkoliv internetových stránkách.

III. Žalovaný je povinen odstranit z webových stránek <http://obanskaadvokacie.blogspot.cz> a <http://nase-vase-olomouc.blogspot.cz> tvrzení obsahující výrok o tom, že „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“.

IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 7 678 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Původní žalobou ze dne 19. 9. 2016 se domáhala žalobkyně toho, aby soud žalovanému uložil povinnost zdržet se zasílání a šíření zpráv, jejichž obsahem budou nepravdivá tvrzení směřující vůči žalobkyni. Za další uložení povinnosti žalovanému zdržet se publikace zpráv obsahujících nepravdivá tvrzení směřující vůči žalobkyni na jakýchkoliv internetových stránkách. A konečně, aby soud žalovanému uložil povinnost odstranit z webových stránek <http://obanskaadvokacie.blogspot.cz> a <http://nase-vase-olomouc.blogspot.cz> tvrzení obsahující výrok o tom, že „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ a náhrady nákladů řízení. V této souvislosti soud připomíná, že v návaznosti na tu skutečnost, že soud prvního stupně měl zato, že tento žalobní petit není dostatečně určitý, vyzval žalobkyni k upřesnění tohoto žalobního petitu. V návaznosti na toto upřesnění ze strany žalobkyně poté soud usnesením č. j. 18 Cm 236/2016-1173 ze dne 13. 7. 2018 tento žalobní petit upřesnil tak, že aktuálně tento petit (požadavek) žalobkyně vůči žalovanému zněl tak, že jednak požadoval, aby soud uložil žalovanému zdržet se budoucího zasílání a šíření zpráv, jejichž obsahem budou nepravdivá a dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“, a to při verbální komunikace, interpersonální, skupinové vedené při osobním jednání či prostřednictvím elektronické pošty, internetových diskuzí, internetových blogů, tzv. sociálních sítí jako služby internetu, datových zpráv a prostřednictvím zpráv dopravovaných provozovatelem poštovních služeb, prostřednictvím SMS zpráv a prostřednictvím tisku. Za další (druhá část žalobního petitu), aby soud žalovanému uložil povinnost zdržet se publikace zpráv obsahujících nepravdivá, dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ směřující vůči žalobkyni na jakýchkoliv internetových stránkách. Třetí část žalobního petitu zněla, aby soud uložil žalovanému povinnost odstranit z webových stránek <http://nase-vase-olomouc.blogspot.cz> a <http://obanskaadvokacie.blogspot.cz>. Co se týče první části žalobního petitu, soud pouze upřesňuje, že s ohledem na zřejmou nesprávnost usnesení ze dne 13. 7. 2018 ohledně toho tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici...“, kde v této první části chyběl ten dovětek v plné síle soud na soudním jednání konaném dne 13. 12. 2018 tuto změnu akceptoval a proto již ty tři části žalobního petitu zněly tak, jak je uvedeno v rozsudku. Následně v rámci prováděného dokazování byly prováděny důkazy směřující k těmto třem požadavkům žalobkyně.
2. Žalobkyně svůj návrh (žalobu) odůvodňovala tak, že žalovaný dne 12. 8. 2016 zaslal na podatelnu Univerzity Palackého v Olomouci (dále jen žalobkyně) elektronickou formou podání označené jako „Žádost o informace - stanovisko k odebrání ceny Františka Palackého“, v němž se domáhal sdělení informace, jakým způsobem postupovat, aby došlo k projednání odnětí ceny Františka Palackého jejímu nositeli. S ohledem na tu skutečnost, že výše uvedená žádost žalovaného nesplňovala náležitosti zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, neboť ze žádosti nebylo zřejmé, že se žalovaný (žadatel) domáhá poskytnutí informace dle tohoto zákona, byl žalovaný (žadatel) o této skutečnosti pouze vyrozuměn zaměstnankyní právního oddělení žalobkyně E. V.. Na výše uvedené vyrozumění však dne 15. 8. 2016 reagoval formou e-mailu, který byl adresován bývalému (dnes již zemřelému) vedoucímu právního oddělení žalobkyně L. A.. Navíc v kopii byl tento e-mail zaslán mj. rektorovi, kancléři a vedoucímu právního oddělení žalobkyně, dále do médií, řadě dalších osobností a také na e-mailové adresy právníků některých advokátních kanceláří. V tomto e-mailu žalovaný výslovně uvádí, že „Na Univerzitě Palackého zase úřadují Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Radka Glozarová, DiS.

bolševici v plné síle! viz níže odpověď právničky univerzity na odebrání ceny Františka Palackého kápovi mafie v talárech RSDr. prekurzoru Rychetskému“, přičemž žalovaný citoval odpověď právničky žalobkyně E. V.. Text výše uvedeného e-mailu žalovaného ze dne 15. 8. 2016 je zveřejněna rovněž na internetových stránkách <http://nase-vase-olomouc.blogspot.cz> a <http://obanskaadvokacie.blogspot.cz>. Žalovaný tedy jednáním, uvedeným výše, bez zákonného důvodu zasáhl (a nadále zasahuje) do pověsti nebo soukromí žalobkyně, jakožto právnické osoby, jestliže veřejně prohlašuje, že „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“. A takovéto nepravdivé tvrzení veřejně publikuje na výše uvedených internetových stránkách. Žalovaný rovněž vlastním zaviněním porušil povinnost stanovenou § 135 odst. 2 občanského zákoníku a zasáhl tak do absolutního práva poškozené (žalobkyně). Navíc se žalobkyně domnívá, že výše uvedené nepravdivé tvrzení, zveřejněné prostřednictvím výše uvedených internetových stránek a zasláné v kopiích médiím a osobám uvedeným v e-mailu žalovaného ze dne 15. 8. 2016 je způsobilé přivodit žalobkyni újmu takovou měrou, že veřejnost může být tímto nepravdivým tvrzením žalovaného značnou měrou ovlivněna, přičemž takto prezentovaný výrok žalovaného prokazatelně snižuje prestiž žalobkyně ve srovnání s dalšími univerzitami a vysokými školami. Dle žalobkyně z výše uvedených tvrzení vyplývá, že mezi jednáním žalovaného a zásahem do pověsti a soukromí žalobkyně, existuje přímá příčinná souvislost.

3. Co se týče vyjádření žalovaného k žalobě (ve znění upřesnění žalobních petitů) je třeba říci, že byť žalovaný zasílal do spisu opakovaně velice obsáhlá podání do nařízeného jednání se ve věci prakticky vůbec k podané žalobě nevyjádřil. První jeho konkrétní vyjádření je až na nařízeném soudním jednání dne 13. 12. 2018, které zde přednesl jeho právní zástupce. V tomto vyjádření žalovaný mj. uvedl, že je přesvědčený, že žalobkyni nesvědčí aktivní legitimace v této věci a to z toho důvodu, že z prohlášení žalovaného, že „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ vyplývá, že toto je zaměřeno na konkrétní osobu a nikoliv na univerzitu jako instituci či jako právnickou osobu. Dle žalovaného by tedy aktivní žalobní legitimace svědčila pouze a jen fyzickým osobám. I z tohoto důvodu žalovaný uvedl, že je zapotřebí připomenout celou genezi této projednávané věci. V této souvislosti žalovaný uvedl, že nesouhlasil a dával to předem najevo, aby předmětné ocenění od univerzity (žalobkyně) získal pan JUDr. Rychetský. Jednak předem psal k rukám rektora univerzity (žalobkyně), že s tímto nesouhlasí a dále se dožadoval sdělení, proč JUDr. Rychetský tuto cenu obdržel a následně se i dotazoval, jaké jsou možnosti, aby mu byla cena odebrána. V návaznosti na tuto žádost žalobkyně jako taková nebo pověřený zástupce odpověděl, že tyto informace nemůže sdělit, neboť žádost o tyto informace nebyla v souladu s příslušným zákonem. Na to žalovaný reagoval tak, že adresoval e-mail již zemřelému L. A., který v kopii zaslal i dalším osobám. Dále žalovaný sdělil, že je přesvědčený, že v případě zmíněného tvrzení, se jedná o hodnotový soud, na který má žalovaný jakožto fyzická osoba plné právo dle Listiny základních práv a svobod samozřejmě za předpokladu, že nezasahuje nějak nepřiměřeně do práv dalších osob. Rovněž žalovaný sdělil, že univerzita (žalobkyně) jako taková nebo i osoby stojící v čele univerzity jako rektor, děkan a další tyto fyzické osoby jsou osobami veřejnými a tudíž i podle aktuální judikatury Ústavního či Nejvyššího soudu České republiky, mají povinnost snášet vyšší míru kritiky z řad fyzických osob. Dále žalovaný uvedl, že pokud žalobkyně tvrdí, že ze strany žalovaného se jedná o nepravdivé tvrzení, měla by žalobkyně tato svá tvrzení prokázat, neboť ve spise je založeno vyznění žalobkyně, kdy se žalovaný u ní dotazoval na to, zda vedoucí funkcionáři žalobkyně byli v minulosti členy Komunistické strany Československa a žalobkyně tuto žádost odložila a ani neodpověděla. Pokud tedy žalobkyně tvrdí, že ze strany žalovaného se jedná o nepravdivé tvrzení, je potřeba, aby žalobkyně toto doložila.
4. V návaznosti na tuto obranu žalovaného žalobkyně svá žalobní tvrzení ještě na soudním jednání konaném dne 13. 12. 2018 doplnila tak, že uvedla, že má za to, že žalobkyně je v projednávané věci aktivně legitimována, když předmětný výrok žalovaného směřuje přímo vůči ní a tudíž se jedná o pověst právnické osoby (žalobkyně), kterou přímo zasahuje. Rovněž tak se žalobkyně domnívá, že

ten předmětný výrok nebyl adresovaný nebo nesměruje vůči konkrétním osobám a tudíž je zcela zřejmé, že ta aktivní legitimace žalobkyně je zde dána. V případě důkazního břemene, o kterém žalovaný tvrdí, že je na straně žalobkyně, k tomuto žalobkyně uvádí, že nemusí prokazovat vznik újmy, když v tomto případě pouze postačí, že výrok je způsobit zasáhnout do pověsti právnické osoby, neboť žalobkyně nechce, nežádá žádnou omluvu ani přiměřené zadostiučinění v podobě nějaké finanční kompenzace. Co se týče tvrzení právního zástupce žalovaného, že žalobkyně je povinna prokázat, že tvrzení je nepravdivé, je tomu přesně naopak. Žalobkyně má za to, že je to právě žalovaný, který musí prokázat, že jeho tvrzení je pravdivé. Z výše uvedených důvodů má žalobkyně za to, že žaloba je zcela důvodná a žádá, aby jí bylo vyhověno v plném rozsahu.

5. V návaznosti na uvedená tvrzení obou účastníků, nebylo v projednávané věci sporným, že dne 15. 8. 2016 reagoval žalovaný na nevyřešení své žádosti formou e-mailu, který adresoval nejen bývalému vedoucímu právnímu oddělení žalobkyně L. A., ale i zaslal jej rovněž rektorovi, kancléři, vedoucímu právního oddělení žalobkyně, dále do médií, řadě dalších významných osobností a také na e-mailové adresy právníků některých advokátních kanceláří v České republice. Dále nebylo v projednávané věci sporným, že součástí tohoto e-mailu byl výrok žalovaného „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle!“. Sporné v projednávané věci bylo, zda tento výrok lze brát jako oprávněnou kritiku nebo zda se jedná o protiprávní jednání žalovaného, které nebylo v souladu se zákonem a nebylo přiměřené.
6. K prokázání těchto sporných skutečností soud provedl tyto důkazy, ze kterých zjistil následující skutečnosti:
 - z článku nadepsaného „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle!“ publikovaného na stránkách <http://nase-vase-olomouc.blogspot.com> ze dne 11. 12. 2018 soud mj. zjistil, že se jedná o dopis vyhotovený D. D. (žalovaným), který reaguje na sdělení E. V., právničky žalobkyně ze dne 15. 8. 2016, ve kterém V. sděluje žalovanému, že v návaznosti na jeho e-mail ze dne 12. 8. 2016, v němž žádá o poskytnutí informace o tom, jakým způsobem má postupovat, aby došlo k projednání odnětí ceny Františka Palackého udělené JUDr. Pavlu Rychetskému, tak žalovanému sděluje, že jím podaná žádost není ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím žádostí dle tohoto zákona a to z důvodu, že ze žádosti žalovaného není zřejmé, že se domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona a proto se jí žalobkyně nebude zabývat. V návaznosti na toto sdělení E. V. žalovaný v tomto dopise píše JUDr. L. A., aby vstal z mrtvých, že „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle!“ a odkazuje na odpověď právničky žalobkyně na odebrání ceny Františka Palackého JUDr. Rychetskému.
7. V návaznosti na toto znění webových stránek soudce pouze podotýká, že na soudním jednání konaném dne 13. 12. 2018 žalovaný potvrdil, že takovýto dopis zaslal a že se toto sdělení na těchto webových stránkách stále nachází. Popřel však, že by počet shlédnutí se týkalo právě a jen pouze tohoto článku.
 - z článku nadepsaného „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle!“ pořízeného dne 11. 12. 2018 prezentovaného na webových stránkách <http://obanskaadvokacie.blogspot.com> soud mj. zjistil, že na těchto webových stránkách se nachází text shodný jak u předchozího důkazu (příloha A). V tomto případě žalovaný rovněž na soudním jednání konaném dne 13. 12. 2018 potvrdil i tu skutečnost, že takovýto text se s největší pravděpodobností nachází i na těchto webových stránkách. Také v tomto případě upozornil, že celkový počet shlédnutí se nedá ztotožnit s tím, že by tito návštěvníci webových stránek shlédli pouze a jen text tohoto znění.

- z kopie dopisu ze dne 19. 9. 2016 publikovaného na stránkách <http://nase-vase-olomouc.blogspot.cz>, soud mj. zjistil, že se zde nachází text prakticky shodného znění jakožto dříve čtený dopis publikovaný dne 11. 12. 2018 s tím, že je zde jinak uvedené záhlaví tohoto dopisu a s ohledem na dřívější datum vyhotovení, je zde uveden i nižší počet shlédnutí těchto stránek
 - z e-mailu odeslaného dne 15. 8. 2016 z e-mailové adresy XXXX@seznam.cz s tím, že tento dopis byl poslán L. A. a kopie tohoto dopisu rozeslána na zde uvedené desítky e-mailových adres s tím, že jako předmět e-mailu je uvedeno Žádost o poskytnutí informace. Z tohoto e-mailového dopisu vyplývá, že text znění je shodný s již dříve čtenými důkazy (přílohy A, B a č. l. 6 spisu) s tím, že rozdíl oproti znění těchto webových stránek je v tomto případě v tom, že se jedná o e-mail, který byl primárně odeslán L. A. a poté na zde uvedené desítky e-mailových adres. K tomuto soudce podotýká, že žalovaný na soudním jednání konaném dne 13. 12. 2018 potvrdil, že takovýto e-mail tehdy v tom roce 2016 odeslal s tím, že si již přesně nevzpomíná doslovně to znění vyhotoveného e-mailu. Nicméně po nahlédnutí na tuto listinu potvrdil, že se s největší pravděpodobností jedná o e-mail, který tehdy v tom roce 2016 odeslal.
 - z e-mailového dopisu odeslaného dne 12. 8. 2016 č. l. 10 spisu mj. vyplývá, že se jedná o e-mailový dopis, který reaguje na žádost D.D. (žalovaného) o informaci – stanovisko k ceně Františka Palackého a jejímu odebrání JUDr. Pavlu Rychetskému s tím, že text této žádosti žalovaného je v podstatě o tom, že žalovaného jako Olomoučana a absolventa Univerzity Palackého hluboce uráží, že nositelem ceny Františka Palackého je předseda Ústavního soudu České republiky JUDr. Pavel Rychetský, který dle žalovaného není vhodným nositelem této ceny. Závěrem tohoto dopisu žalovaný žádá, aby mu byla sdělena informace (resp. postup), jak postupovat, aby došlo k projednání odnětí ceny Františka Palackého JUDr. Pavlu Rychetskému.
 - z listinného důkazu (předloženým žalovaným) a to vyrozumění žalobkyně (resp. jejího rektora) ze dne 26. 11. 2018, že žalobkyně rozhodla dne 26. 11. 2018 v návaznosti na žádost spolku Cannabis Is The Cure, z. s. tak, že žádost tohoto spolku odkládá s tím, že důvodem odložení je ta skutečnost, že žadatel žádá informace, které se nevztahují k působnosti žalobkyně. K této listině soud pouze podotýká, že tato reakce žalobkyně se týkala dotazu tohoto výše uvedeného spolku na dotaz, zda v letech 2014-2018 některý ze členů vedení žalobkyně, správní či vědecké rady, kolegie rektora či ostatních orgánů žalobkyně či osob oceněných cenou Františka Palackého byl před rokem 1990 členem Komunistické strany Československa.
8. Naproti tomu soud z důvodu irelevantnosti (nepodstatnosti) nepřipustil dokazování dalšími důkazními návrhy žalobkyně a to Statutem žalobkyně (v úplném znění) účinném od 3. 4. 2018 (příloha C) z důvodu její irelevantnosti a i s ohledem na tu skutečnost, že se jednalo o statut žalobkyně účinný až od 3. 4. 2018, tedy účinný až po datu, kdy došlo k rozhodnému jednání žalovaného. Rovněž tak soud z důvodu nepodstatnosti nepřipustil dokazování ani výpisem ze slovníku cizích slov (příloha D) a výpisem z Wikipedie (příloha E), neboť má za to, že s ohledem na charakter projednávané věci, nebyly tyto žalobkyní navržené důkazy v projednávané věci relevantní.
9. Z ust. § 135 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen občanský zákoník) vyplývá, že právnická osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se

může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

10. § 135 odst. 2 občanského zákoníku stanoví, že stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství, ani takový zásah, však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.
11. Na základě provedení dokazování soud dospěl k závěru, že požadavek žalobkyně je v plném rozsahu důvodný. Dříve než soud přistoupí ke konkrétnímu odůvodnění toho, proč ve věci rozhodl tak, jak je uvedeno ve výročí tohoto rozsudku, je třeba zmínit (a zopakovat), že původně požadovala žalobkyně, aby se žalovaný zdržel zasílání a šíření zpráv (obecně), jejichž obsahem budou nepravdivá tvrzení směřující vůči žalobkyni a dále, aby se žalovaný zdržel publikace zpráv obsahující nepravdivá tvrzení směřujících vůči žalobkyni na jakýchkoliv internetových stránkách. Vzhledem k tomu, že takto definované požadavky byly dle soudu specifikovány velice široce, vyzval soud žalobkyni k upřesnění těchto požadavků. Za situace, kdy toto žalobkyně napravila svým podáním ze dne 27. 4. 2018 (ve znění následné změny žaloby učiněné na soudním jednání konaném dne 13. 12. 2018) má soud za to, že nově upřesněné první dva žalobní petity jsou dostatečně určité a zároveň nepřiměřeně široce neomezují práva žalovaného. Proto má soud za to, že požadavky žalobkyně specifikované v prvních dvou částech žalobního petitu (výroky I. a II. rozsudku) a i třetí část žalobního petitu (výrok III.) jsou jednak dostatečně určité a jednak přiměřené. Nyní již co se týče vlastního odůvodnění rozsudku. Jak soud uvedl již výše v tomto svém rozhodnutí, co se týče skutkových tvrzení žalobkyně, ta byla dle soudu již od počátku dostatečně konkrétně specifikována. Jinak tomu však bylo, co se týče vyjádření žalovaného. Tento se konkrétně k podané žalobě vyjádřil až na nařízeném soudním jednání konaném dne 13. 12. 2018. Na tomto soudním jednání žalovaný potvrdil tu skutečnost, že předmětný e-mail ze dne 15. 8. 2016 jednak vyhotovil a dále že kopie tohoto e-mailu rozeslal na zde uvedené desítky e-mailových adres, jak co se týče jednotlivých funkcionářů žalobkyně, tak významných osobností v České republice, tak i médií. Rovněž tak učinil nespornou tu skutečnost, že tento dopis publikoval a informace se stále nachází na dvou webových stránkách. Naproti tomu však žalovaný rozporoval (a bránil se) proti podané žalobě tím, že jednak žalobkyně (Univerzita Palackého) není v projednávané věci aktivně legitimována a za další, že je to právě žalobkyně, která by měla prokázat pravdivost tvrzení, (resp. její nepravdivost), která je právě uvedena ve zmíněném e-mailu žalovaného ze dne 15. 8. 2016. Na základě této situace tedy bylo v projednávané věci nesporným, že žalovaný dne 15. 8. 2016 vyhotovil předmětný e-mail, který obsahuje mj. sdělení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle!“ a rovněž učinil nesporným, že tento e-mail (dopis) publikoval na dvou webových stránkách, přičemž tento dopis se na těchto webových stránkách (resp. webových stránkách obdobných) nachází i v současnosti a dále, že e-mail z 15. 8. 2016 odeslal na desítky e-mailových adres. Z důvodu toho, že v projednávané věci nebylo sporným, že se žalovaný vůči žalobkyni takto vyjádřil, zaměřil se soud na posouzení toho, zda je v projednávané věci dána aktivní legitimace žalobkyně a dále to, zda žalobkyně musí prokazovat nepravdivost toho tvrzení vyrčeného žalovaným. Nejprve co se týče namítaného nedostatku aktivní legitimace žalobkyně. Soud má za to, že aktivní legitimace žalobkyně je nepochybně dána. Žalovaný sice uváděl, že z toho jeho sdělení nevyplývá, že by útočil právě na Univerzitu Palackého (žalobkyni). Ze sdělení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle!“ nelze dovést, že by toto sdělení žalovaného bylo namířeno proti konkrétním fyzickým osobám (odlišným od žalobkyně). Naopak soud je toho názoru, že z tohoto sdělení žalovaného vyplývá, že toto sdělení je namířeno právě a jen vůči žalobkyni (jakožto právnické osobě). Tudíž žalobkyně je aktivně legitimována k podání této žaloby vůči porušiteli (žalovanému). Rovněž tak je nesprávná úvaha žalovaného o tom, že by žalobkyně měla prokázat nepravdivost tvrzení té věty „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“. Žalovaný v této souvislosti argumentoval tím, že před vyhotovením

tohoto dopisu vyzýval žalobkyni, aby mu sdělila, kolik jejich zaměstnanců bylo před rokem 1990 členem Komunistické strany Československa. V souvislosti s touto obranou žalovaného soud uvádí, že není správná úvaha žalovaného o tom, že by nepravdivost tvrzení žalovaného měla prokazovat žalobkyně. Dle ustálené judikatury je to právě narušitel práva, který je povinen prokázat pravdivost jím vyřčených tvrzení (nikoliv naopak). Navíc v projednávané věci se jedná ze strany žalovaného o hodnotící soud, který je difamující (znevažující) povahy a je nepřiměřený. V této souvislosti soud uvádí, že nijak nezpochybňuje právo žalovaného oprávněně kritizovat nesprávné postupy třetích subjektů, avšak tato kritika musí být věcná, přiměřená a nesmí mít za jediný cíl hrubé znevážení takové osoby. Je zapotřebí mít na paměti, že skutková podstata uvedená v § 135 odst. 2 občanského zákoníku je pouze ohrožovacím deliktem, který je objektivního charakteru s tím, že v tomto případě není zapotřebí, aby došlo k porušení práv té dotčené právnické osoby, ale stačí, pokud došlo pouze k jejímu ohrožení. Za situace v této projednávané věci, kdy se žalovaný vyjádřil tímto způsobem, se nedá (ani teoreticky) hovořit o tom, že by se žalovanému mohlo podařit pravdivost jím vyřčeného tvrzení nějak prokázat. Soud má za to, že pokud žalovaný nebyl spokojen se způsobem vyřízení své předchozí žádosti, měl jiné možnosti, jak řešit tento problém, případně mohl svoji nespokojenost ventilovat jiným verbálním způsobem, než jak v tomto případě učinil. Pokud to učinil tímto způsobem, musel si být vědom, že dojde k hrubému znevážení žalobkyně (jakožto vysoké školy) a v souvislosti s tím prakticky i všech zaměstnanců žalobkyně. „Na Univerzitě Palackého zase úradují bolševici v plné síle“ obsahuje výraz „bolševik“, který je takovým pojmem, o kterém v podmínkách České republiky nelze vést ani seriózní dokazování ohledně pravdivosti takového tvrzení. Tudíž za takto zjištěné situace, kdy bylo nesporným, že žalovaný toto tvrzení učinil a že toto své tvrzení publikoval na veřejnosti. A za situace, kdy ze strany žalobkyně byla prokázána její aktivní legitimace k podání žaloby a dle soudu splnila svá skutková tvrzení, soud dospěl k závěru, že žaloba je v plném rozsahu důvodná. Co se týče polemiky žalovaného o tom, že požadavky žalobkyně jsou nepřiměřeně extenzivní, má soud za to, že ani tato námitka žalovaného důvodná není. Pokud jde o požadavek žalobkyně, aby žalovaný byl povinen odstranit z těch dvou webových stránek to závadné tvrzení, má soud za to, že je toto zcela na místě. V řízení bylo prokázáno, že i nyní na těchto dvou webových stránkách, resp. nepatrně pozměněných, se nachází toto tvrzení žalovaného, které je způsobilé poškodit pověst žalobkyně. Pokud se jedná o výrok II., tento je dle soudu také na místě, neboť žalovaný toto své tvrzení publikoval nejdříve na webových stránkách s dovětkem .cz a aktuálně je to dovětek .com. Tudíž i proto soud vyhověl požadavku žalobkyně, aby žalovaný odstranil tento výrok na jakýchkoliv internetových stránkách. Co se týče širší první části požadavku žalobkyně (výrok I. rozsudku), soud má za to, že je na místě tento rozsah omezení žalovaného, avšak tento rozsah je limitován pouze tím závadným výrokem žalovaného „Na Univerzitě Palackého zase úradují bolševici v plné síle“. Tudíž netýká se kritiky (oprávněně) žalovaného jako takové obecně. Vzhledem k tomu, že má soud za to, že na straně žalovaného nebyl žádný zákonný důvod k takto razantnímu zásahu a protože žalovaný zvolený zásah (hodnotící soud) byl zjevně nepřiměřený, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozsudku.

12. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud ve smyslu § 142 odst. 1 o. s. ř. (ve spojení s § 151 odst. 3 o. s. ř.) a přiznal plně úspěšné žalobkyni náklady řízení v celkové výši 7 678 Kč. Tyto účelně vynaložené náklady žalobkyně se sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 6 000 Kč, cestovního veřejnou autobusovou dopravou na trase Olomouc-Brno a zpět v celkové částce 178 Kč a 5 paušálních náhrad výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

V případě, pokud povinný (žalovaný) nesplní, co mu ukládá vykonatelný rozsudek, může se oprávněný (žalobkyně) domáhat soudního výkonu rozhodnutí u obecného soudu povinného (žalovaného).

Brno 13. prosince 2018

Mgr. Roman Sychra v. r.
samosoudce